

Behandlingen af en lignende Sag. Jeg skal derfor ikke nærmere gaa ind paa dette Spørgsmaal. Det vide vi jo Alle, at mindre Sager, som dreie sig om mindre Bøh, kunne være ligesaa vanskelige og undertiden vanskelige at afgjøre end Sager, som angaae store Summer, og at en Sag, hvor der kun er Tale om en ringe Straf, en ringe Overtrædelse, kan juridisk være vanskeligere at afgjøre end en Sag, hvori der er Tale om at idømme en stor Straf, og hvor der er begaaet en grov Overtrædelse; det veed navnlig den ærede Rigsdagsmand ligesaa godt som jeg. Men det ærede Thing veed jo ogsaa, at der er andre Hensyn at tage end dette, og den Betragtning, at en lille Sag kan være fuldt saa indviklet som en stor, har ikke heller ved andre Leiligheder afholdt fra at vise en nødvendig og fornuftig Økonomi med Hensyn til Dommernes Antal her i Landet. Man har saaledes ikke taget i Betænkning — for at holde mig til Kjøbenhavn alene — at bestemme, at Sager om 20 Rd. eller derunder skulle paakjendes af en enkelt Mand uden Appel, nemlig Dommeren i Gjelbskommisjonen, og at Sager under 100 Rigsdalers Værdi skulle paakjendes i Sp- og Handelsretten af 3 Dommere, istedetfor at der ved andre Sager er 5. Det har man, som sagt, ikke taget i Betænkning; man har fundet det nødvendigt, naar Sager maatte siges at angaae mindre Ting og maatte forudsættes i Almindelighed at være mindre betydelige, da at nøies med et mindre Antal Dommere, og man har ikke tillagt den Betragtning, at en lille Sag kan være ligesaa vanskelig at behandle som en stor, nogen afgjørende Vægt herimod.

Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Bde Waigfreds (Fedderfen) opkastede et Spørgsmaal, som det ikke forekommer mig vanskeligt at besvare, det nemlig, hvorvidt de Bestemmelser i Lovforslaget, som angaae Behandlingen af offentlige Politifager, tillige skulde komme til Anvendelse paa de private Politifager, som omhandles i Lovudkastets næstsidste Paragraf. Det forekommer mig klart, at § 20, forsaavidt den ikke særligt bestemmer noget Ngt, henviser til, at private Politifager skulde behandles efter de hidtil gjældende Regler, og at de foregaaende Paragrafer, blandt hvilke flere efter

deres Indhold ikke vilde kunne bringes til Anvendelse paa private Politifager, heller ikke kunne antages at angaae disse.

Den ærede Rigsdagsmand yttrede fremdeles, hvis jeg ikke misforstod ham, at det af ham stillede Forslag til § 17, havde fundet Understøttelse af flere ærede Medlemmer, der havde stillet et Underændringsforslag dertil. Jeg maa for mit Vedkommende gjentage, at jeg ikke har i Sinde at understøtte dette hans Forslag, selv om man maatte ændre det i Overensstemmelse med det af os stillede Underændringsforslag, og jeg har anført mine Grunde derfor. Det forekommer mig, at hvad den ærede Rigsdagsmand anførte mod de Betragtninger, som jeg i den Henseende har tilladt mig at gøre gjældende, ikke aldeles holder Stik. Han sagde blandt Andet, hvis jeg ikke misforstod ham, at det var noget betænkeligt, at den Ret, som var indbrømmet den Private af den overordnede Myndighed, skulde kunne affkræses ham ved den underordnede Dommers Beslutning; dette maa imidlertid beroe enten paa en fejl Opfattelse fra min Side eller paa en Feiltalelse fra den ærede Rigsdagsmands Side, thi her kan jo ikke være Tale om noget Underordnelses- eller Overordnelses-Forhold; Dommeren kan naturligvis paa ingen Maade siges at være Politidirektøren underordnet. Men ganske affset herfra, saa passer hans Bemærkning heller ikke. Det er nemlig en Selsfølge, at hvis den offentlige Politimyndighed mener, at Sagen skal forfølges, saa er det ikke en Tilfidsbesættelse af den private Mand's formentlige Ret, der kunde blive Tale om, men der vilde da blive Spørgsmaal om, at det var mindre rigtigt, at Dommeren skulde kunne tilfidsbesætte en Beslutning, som var tagen af denne overordnede Politimyndighed i Kjøbenhavn. Men derved rører man jo ikke — og det gjør det ærede Medlem heller ikke; — hans Forslag gaaer ikke ud paa at forandre Lovforslagets § 17, som den foreligger, at Dommeren er berettiget til at høre en Sag, selv naar den er foranlediget af Politidirektøren, naar Dommeren finder, at der ikke kan komme Videre ud af denne Sag. Dette er overalt ikke noget Ngt, det er ikke Andet, end hvad der er gjældende rundt omkring i hele Landet. En Politi-